

Ord, det var det, man kunde kræve betalt i Forhold til f. Eks. Tørveprisen. Naar de sagkyndige har foreslaaet 25 Kr., er det, fordi man paa en Maade var afhængig af den Forhøjelse, man havde foretaget i Fjor. Man troede i Fjor, at det skulde være sidste Aar, man havde Maksimalpris, og man var derfor ganske overordentlig beskedet. Man kunde udmærket godt begrunde en langt betydeligere Forhøjelse end til 25 Kr., naar vi skal se paa Priserne paa Klov f. Eks. nu, og som de var før Krigen, og paa Skovningsomkostningerne den Gang og nu. Disse er nemlig blevet mellem det 4- og 5-dobbelte, medens Prisen kun er blevet omtrent fordoblet. Før Krigen, i 1913—14, var Prisen 8—9 til 11 Kr., under Hensyn til hvor det blev skovet; nu ligger den altsaa paa 18 Kr. Man kunde saaledes udmærket godt vente en større Forhøjelse end op til 25 Kr.; men da man havde accepteret de 18 Kr. i Fjor, kunde man ikke nu, mente man, gaa til en større Forhøjelse end til 25.

Denne Forhøjelse er ogsaa meget vel begrundet. Jeg har Tallene fra 2 ganske forskellige Skovdistrikter, hvor Forhøjelsen er 40 pCt., hvilket altsaa er op til 25 Kr. for Klov, men som kun giver en Forrentning af den nye Ejendomsskyld — det ene Sted paa lidt over 2 pCt. og det andet Sted paa ca. 5 pCt. — det sidste antagelig kun, fordi man der har i høj Grad angrebet sin Egtræsbeholdning og derved skaffet sig en ekstraordinær Indtægt. Dette viser ganske tydeligt, at de store Gevinster, som der fra mange Sider bliver talt om, ligger noget ude i det blaa, saaledes at et Distrikt, som har haft et meget betydeligt Salg af Ege-gavntræ under en gunstig Periode med høje Priser, kan komme op til en Forrentning af den gamle Ejendomsskyldværdi paa ca. 9 pCt. Nu, ved de vidende Egtræspriser og med de overordentlig forhøjede Arbejdspriser — alene fra i Fjor til i Aar beløber Forhøjelsen heraf sig til 26½ pCt., hvilken Udgiftsforøgelse jo ikke alene kommer paa Brændet og de dermed forbundne Omkostninger, men selvfølgelig paa alt, hvad der hedder Kulturarbejde og Administration — er vi nede paa en saa lav Forrentning af Ejendomsskyldværdien, der nu er sat højere, at selv 40 pCt.s Forhøjelse op til 25 Kr. for Klov var fuldkommen berettiget.

Det forekommer mig derfor, at den Pris, der er foreslaaet, er ganske overordentlig lav og tager et meget stærkt Hensyn til Forbrugerne, til den store Befolkning. Fra det ærede Medlem Hr. Rodes Side hørte vi endog ogsaa den Udtalelse, at det under den man-

gelfulde Forberedelse af Sagen ikke var sikkert, om ikke muligvis de 25 Kr. var for lavt, og der var altsaa en rig Mulighed for at supponere, at de 22½ var meget for lavt. Men med den Begrundelse for Kritikken tror jeg, det vil være meget vanskeligt at lave nogen synderlig Agitation paa de her foreliggende Maksimalpriser.

Raffnsøe: Det ærede Medlem Hr. Rode udtalte, at han var ude af Stand til at tage noget sagligt Standpunkt i denne Sag, og dog endte det ærede Medlem med at tage det „saglige“ Standpunkt at sige, at hvis det kun havde drejet sig om at tage Standpunkt til Prisansættelsen, vilde han have anbefalet sine Meningsfæller at afholde sig fra at stemme, men da Afstemningen omfattede hele Bekendtgørelsen, vilde han anbefale at stemme imod.

Det ærede Medlem Hr. Hauge sagde, at Skovejerne ikke er blevet plyndret. Det ved det ærede Medlem ikke Spor om. Det ærede Medlem Hr. Hauge vil ikke anerkende de Skovregnskaber, som man her fra denne Talerstol fremkommer med. Selv om Skovejerne muligvis har haft ret store Indtægter, er der ogsaa noget, der hedder, at deres Skove er blevet forringet. Det ærede Medlem Hr. Hauge tænker sandsynligvis paa de store Skovejere, der ikke skal leve alene af deres Indtægter af Skovene. Men der kunde dog ogsaa tænkes paa Husmænd, altsaa mindre Skovejere, som udelukkende skal leve af, hvad deres Skove frembringer, og disse kan ikke forcere deres Indtægter uden at angribe den Kapital, som de har staaende i Skovene; jeg kan forsikre det ærede Medlem, at der er mange, særlig mindre, Skove, der har lidt overordentligt under de sidste Aaringers Pligthugst. Det ærede Medlem udtalte, at mine Tal vidnede om, at Skovejerne havde høstet rigeligt. Jeg ved ikke, om det kan kaldes at høste rigeligt, at Nettoudbyttet i 1919—20 er det samme som Nettoudbyttet i 1913—14. Hvorfor maa disse Mennesker ikke faa Andel i den almindelige Prisstigning? Her siger Staten til Skovejeren: Det og det Arbejde skal du præstere, men du faar kun det og det for dit Arbejde. Staten skulde prøve at sige til en Arbejderorganisation: Det og det Arbejde skal du gøre, men du faar kun det og det for det.

Rode: Jeg har ikke kritiseret, at Indenrigsministeren har forelagt den samlede Bekendtgørelse her for Rigsdagen. Jeg har kun henledt Opmærksomheden paa, at naar han gjorde det, var det nødvendigt at